

PLANY WYNIKOWE
W ZAKRESIE II KLASY SZKOŁY PODSTAWOWEJ
OPRACOWANE NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW KATECHETYCZNYCH
Bliscy Sercu Jezusa
Z SERII *W DRODZE DO WIECZERNIKA*

Plan wynikowy jest pojęciem stosunkowo niedawno wprowadzonym do szkoły¹. Zastąpił on tworzone do tej pory tzw. rozkłady materiału i plany metodyczne. O ile dotychczasowe rozkłady dotyczyły raczej materiału rzeczowego (czyli treści programowych, które nauczyciel miał przekazać uczniom) i pracy nauczyciela (czyli jego działań: form i metod dydaktycznych), o tyle plan wynikowy opiera się na jasno określonych wymaganiach programowych stawianych uczniom. Zawiera on przede wszystkim opis zamierzonych efektów nauczania oraz umiejętności ucznia, które można zmierzyć i ocenić.

Wśród dokumentów szkolnych plan wynikowy jest podstawowym – powstającym na bazie ogólniejszych dokumentów, m.in. przedmiotowego i wewnątrzszkolnego systemu oceniania oraz szkolnych planów dydaktycznego i wychowawczego. Jest oczywiście ściśle związany z wybranym programem nauczania i zależy od koncepcji pracy nauczyciela a także od możliwości danej grupy uczniów. Nie można więc napisać uniwersalnego planu dla wszystkich uczniów, gdyż ich uzdolnienia są zbyt zróżnicowane. Dlatego każdy nauczyciel powinien tworzyć taki plan zgodnie ze swoim rozeznaniem – dla każdej grupy uczniowskiej inny. Bezkrytyczne korzystanie z jakichkolwiek gotowych planów jest metodologicznie nieuzasadnione i mija się z celem.

Także niniejszy plan jest jedynie wzorcem, na bazie którego katecheta może stworzyć własny plan wynikowy dla danej klasy.

Tworzenie planu wynikowego dla pierwszego etapu kształcenia (edukacji wczesnoszkolnej) jest zadaniem w pewnym sensie niebezpiecznym i karkołomnym. Dzieci w tym wieku rozwijają się w bardzo różnym tempie, więc ocenianie ich jedną miarą nie tylko jest krzywdzące, ale może spowodować niepowetowane szkody: brak wiary we własne siły i zniechęcenie do nauki (patrz: *Podręcznik metodyczny do nauki religii dla klasy 1 szkoły podstawowej. W domu i w rodzinie Jezusa. Zeszyt 0, rozdział: Kryteria ocen*, Wydawnictwo WAM). Dlatego ocena pracy ucznia w

¹Wprowadził je prof. Bolesław Niemierko w książce: *Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki*, Warszawa 2001.

klasach 1-3 jest oceną opisową (nie dotyczy to religii), w której bierze się pod uwagę, że wiadomości i umiejętności na danym etapie kształcenia nie muszą być opanowane przez ogół uczniów na tym samym poziomie. Z dziećmi w wieku wczesnoszkolnym pracuje się w dużej mierze indywidualnie, tolerując różnice w opanowywaniu poszczególnych umiejętności oraz kładąc nacisk na budzenie motywacji do nauki i wdrożenie w techniki uczenia się.

Na religii stosujemy jednak ocenę stopniową, co zmusza do pewnej standaryzacji wymagań względem grupy uczniowskiej. W zaproponowanym planie wyników nauczania religii podzielono osiągnięcia ucznia (wymagania) na dwa poziomy. Spełnienie wymagań podstawowych daje podstawę do wystawienia oceny dopuszczającej i dostatecznej, natomiast ponadpodstawowych – oceny dobrej i bardzo dobrej.

Uwaga:

Wśród wymagań stawianych uczniowi pojawia się w tabeli sformułowanie „uczeń kojarzy”. Otóż na poziomie edukacji wczesnoszkolnej uczeń nie musi odpowiadać ustnie (ani tym bardziej pisemnie) na postawione pytania i problemy. Wystarczy, że potrafi kojarzyć pewne pojęcia i wydarzenia z odpowiednimi ilustracjami, sytuacjami i miejscami, a także werbalnymi ujęciami (np. dziecko kojarzy krzyż ze śmiercią i miłością Jezusa, dobry czyn z odpowiednim rysunkiem, opowiadanie o uzdrowieniu paralityka z przebaczeniem grzechów). Pewność co do umiejętności „kojarzenia” nauczyciel uzyskuje, wydając polecenie wskazania na rysunku, połączenia rysunków, obserwując reakcje dziecka na zadane pytania itp. Tak należy rozumieć w niniejszym planie umiejętność „uczeń kojarzy” oraz sposób sprawdzenia tej umiejętności.

Oprócz umiejętności do planu nauczania religii została włączona przewidywana wiedza. Wiara zakłada wiedzę o tym, w co się wierzy, stąd zapis: „uczeń wie (wierzy)”.

SEMESTR I

I. Jezus zaprasza nas do siebie

1. Temat jednostki lekcyjnej	2. Treści	3. Wymagania podstawowe	4. Wymagania ponadpodstawowe (rozszerzające i dopełniające)	5. Propozycje ewaluacji (sprawdzenia umiejętności)
1. Jezus zaprasza nas na spotkanie	<p>Moje wakacje z Bogiem i bliźnimi w rodzinie Jezusa.</p> <p>Tak jak ludzie zapraszają się wzajemnie i wzajemnie się odwiedzają, tak Bóg nas zaprasza i my także możemy zaprosić Boga do siebie (rola zaproszenia).</p> <p>Jezus, jako najważniejsza Osoba w naszym życiu, czeka na spotkanie z nami w Komunii Świętej.</p> <p>Chcąc dobrze przyjąć Jezusa należy się przygotować (gościnność, zasady gościnności).</p> <p>Samodzielna decyzja ucznia o przyjęciu zaproszenia Jezusa.</p>	<p>Uczeń prezentuje różne formy zaproszeń i wyjaśnia pojęcie „gościnności” (ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń wskazuje na rysunku, jak można dobrze przygotować się na spotkanie z Jezusem.</p> <p>Uczeń wyraża pragnienie jak najlepszego przygotowania do przyjęcia sakramentu pojednania i Eucharystii (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń potrafi powiedzieć, jak można dobrze przygotować się na spotkanie z Jezusem.</p>	<p>Wypowiedzi ustne o rodzajach zaproszeń i gościnności, a także o sposobie przygotowania się na spotkanie z Jezusem.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku miejsca wakacyjnego spotkania z Jezusem i zaproszenia dla znajomych z wakacji.</p>
2. Jezus zaprasza, byśmy Go słuchali	<p>Pismo Święte to wielki dar kochającego Ojca – Jego słowa, w których mówi, jak Mu na nas zależy.</p> <p>Jezus obecny w swoim słowie zaprasza do słuchania i rozważania słowa Bożego w domu, szkole i kościele parafialnym.</p> <p>Słuchanie słowa Bożego jest odpowiedzią, jaką możemy dać Bogu.</p> <p>Umiejętność słuchania to dar Boga, przez który możemy Go poznawać.</p> <p>Chcąc usłyszeć, co Bóg do nas mówi, trzeba uważnie słuchać (znaczenie słuchania, warunki dobrego słuchania).</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Pismo Święte jest słowem Boga do ludzi.</p> <p>Potrafi wskazać na fotografiach, gdzie i kiedy słuchamy słowa Bożego (podręcznik, s. 13).</p> <p>Uczeń wyraża pragnienie uważnego słuchania słowa Bożego (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń interpretuje opowiadanie: „Głos muszli” (podręcznik metodyczny)</p> <p>Uczeń potrafi powiedzieć, gdzie i kiedy słuchamy słowa Bożego.</p> <p>Uczeń wyjaśnia, jaka jest różnica między Pismem Świętym a innymi książkami.</p>	<p>Wypowiedzi ustne o spotkaniach ze słowem Bożym.</p> <p>Obserwacja postawy ucznia w czasie czytania Pisma Świętego.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku i deklaracji słuchania Jezusa.</p>
3. Jezus zaprasza nas do rozmowy	<p>Rola rozmowy w budowaniu bliskości między ludźmi (warunki dobrej rozmowy).</p> <p>Modlitwa jest rozmową z Bogiem, która przybliży nas do Niego.</p> <p>Jezus obecny w modlitwie Kościoła zaprasza do rozmowy z Nim – do modlitwy</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że modlitwa jest rozmową z Bogiem (ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń rozróżnia modlitwę indywidualną i wspólnotową.</p> <p>Kojarzy modlitwę nie tylko z prośbą, ale także mówieniem Bogu o wszystkich ważnych sprawach i z dziękowaniem Mu</p>	<p>Uczeń potrafi ułożyć swoją modlitwę.</p> <p>Uczeń potrafi modlić się wraz z innymi na różańcu.</p> <p>Uczeń wymienia niektóre tajemnice różańca.</p>	<p>Obserwacja postawy ucznia podczas modlitwy (również różańcowej).</p> <p>Wypowiedzi uczniów (także na podstawie ilustracji) o sposobach i rodzajach modlitwy.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: uzupeł-</p>

	<p>w rodzinie, grupie katechetycznej oraz do udziału w nabożeństwach liturgicznych. Różne rodzaje modlitwy. Warunkami dobrej modlitwy. Modlitewne doświadczenia dzieci w kontekście tematu. Modlitwa różańcowa jako uczenie się od Maryi rozumienia Jezusa.</p>	<p>(ćwiczenie 2 i 3). Uczeń ilustruje swoje wyobrażenie spotkania z Jezusem (praca w grupach, rysunek: tworzenie plakatu). Uczeń wyjaśnia, do czego służy różaniec i kojarzy wybrane ilustracje z tajemnicami różańca świętego (ćwiczenie 4).</p>		<p>nienia wypowiedzi o rozmowie i modlitwie oraz rysunku i prawidłowego wklejenia ilustracji. Wystawa plakatów.</p>
4. Jezus zaprasza nas do pomocy	<p>Jezus obecny w głodnych, spragnionych, przybyszach, nagich, chorych, uwięzionych – obecny w otaczających nas ludziach: naszych bliskich, naszych kolegach, w nas samych - zaprasza nas do pełnienia uczynków miłosierdzia. Każdy z nas jest niezbędny (każdy wnosi ze sobą jakieś dobro) – nawet najmniejsi mogą pomagać innym (konkretna pomoc, której dzieci są w stanie udzielić w domu, szkole, na podwórku). Potrzebującymi są nie tylko biedni, ale także nasi bliscy, koledzy, sąsiedzi. Zawsze możemy pomóc innym – tym, czego najbardziej potrzebuje od nas drugi człowiek, jest nasza miłość, nasz czas – a nie tylko pieniądze. Ja też potrzebuję pomocy i ją otrzymuję (miłość Jezusa) – każdy człowiek należy do Boga, Bóg kocha wszystkich i o wszystkich się troszczy. Postać Matki Teresy z Kalkuty.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że w drugim człowieku obecny jest Chrystus. Uczeń potrafi wskazać na rysunku sposoby pomocy innym (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi współczuć i pomagać innym (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń podaje przykłady, że może innym pomóc i że jego pomoc jest ważna. Uczeń kojarzy, kim była Matka Teresa z Kalkuty.</p>	<p>Wypowiedzi ustne (także w oparciu o ilustracje): sposoby pomocy innym oraz wiadomości o Matce Teresie z Kalkuty. Obserwacja postawy uczniów na lekcji i przerwie. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku, podpisu i zaznaczonych dobrych i złych uczynków.</p>
5. Jezus czeka na nas w sakramencie pokuty i pojednania	<p>Ludzie postępują źle i ranią innych, dlatego potrzebują przebaczenia. Każdy z nas może przebaczać innym oraz prosić o przebaczenie zła, które wyrządził. Jezusa również ciągle na nowo chce nas przyjmować z powrotem. Działa w sakramencie pokuty i pojednania. Obecny w osobie kapłana udziela przebaczenia grzechów. Jezus zaprasza nas byśmy się dobrze przygotowali do spotkania z Nim w tym sakramencie.</p>	<p>Uczeń rozumie (wyjaśnia), że zło rani innych oraz wie (wierzy), że Jezus może nas ze zła uleczyć w sakramencie pokuty i pojednania – przez kapłana (ćwiczenie 1). Uczeń wyraża postanowienia, że będzie prosić innych o przebaczenie i sam przebaczać. Uczeń nie chce czynić zła innym i chce otrzymać od Jezusa przebaczenie zła, które popełnił (ćwiczenie 2: uzupełnienie treści aktu żalu).</p>	<p>Uczeń prezentuje w scenie, jak można okazywać innym przebaczenie.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Obserwacja uczniów podczas modlitwy oraz w sytuacjach wymagających przeprosin i przebaczenia. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionego rysunku i tekstu modlitwy.</p>

<p>6. Jezus zaprasza nas na Eucharystię</p>	<p>Wspólny posiłek jako wyraz bliskości między ludźmi. Przygotowania do uroczystości między ludźmi. Eucharystia jako uczta, na którą jesteśmy zaproszeni (powiązania między uroczystym posiłkiem a liturgią Mszy świętej). Chleb i wino przemienione podczas Eucharystii to Ciało i Krew Jezusa – kto Je spożywa jest coraz bliżej Niego. Kapłan to człowiek, który oddał się na służbę Jezusowi i ludziom. Jezus obecny pod postacią chleba i wina podczas Eucharystii i w osobie kapłana, zaprasza do systematycznego udziału w Eucharystii niedzielnej i świątecznej oraz modlitwy za kapłanów.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Msza Święta jest uczta, na którą zaprasza nas Jezus. Uczeń potrafi powiązać osobę kapłana z Chrystusem obecnym pod postaciami Eucharystycznymi. Uczeń wyraża pragnienie pełnego uczestnictwa w Eucharystii (ćwiczenie 1).</p>	<p>Uczeń opowiada o powiązaniach między uroczystym posiłkiem a liturgią Mszy świętej.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionego rysunku – ołtarza i siebie obecnego na Mszy świętej.</p>
<p>7. Jezus czeka na nas w Najświętszym Sakramencie</p>	<p>Obecność jako wyraz miłości i pragnienia bliskości - obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie mówi nam o Jego miłości i zaproszeniu do adoracji, udziału w procesjach i dobrego przygotowania do zjednoczenia z Nim w Komunii Świętej. Najświętszy Sakrament to chleb, który staje się Ciałem Jezusa w czasie Mszy Świętej. Tabernakulum i monstrancja w kościele. Jezus, chce być blisko naszego życia, chce znać je całe, zależy Mu na nas – dlatego czeka na nas zawsze obecny w Najświętszym Sakramencie (znaczenie słów <i>tabernakulum</i> i <i>monstrancja</i>). Odwiedzanie Jezusa obecnego w tabernakulum jest wyrazem naszej miłości ku Niemu. Ludzie pragną spotykać się z Jezusem (wystawienie, adoracja). Treść modlitwy: „Niechaj będzie pozdrowiony Przenajświętszy Sakrament...”. Pieśń „Zbliżam się w pokorze”.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że chleb i wino staje się podczas Mszy świętej Ciałem i Krwią Jezusa. Uczeń potrafi wraz z innymi pozdrowić Najświętszy Sakrament słowami: „Niechaj będzie pochwalony...” Uczeń potrafi okazać szacunek wobec Najświętszego Sakramentu (wyciszenie, przyklęknięcie) Uczeń kojarzy monstrancję i tabernakulum z obecnością Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie (ćwiczenie 1). Uczeń śpiewa z innymi pieśń: „Zbliżam się w pokorze”.</p>	<p>Uczeń potrafi samodzielnie pozdrowić Najświętszy Sakrament słowami: „Niechaj będzie pochwalony...” Uczeń potrafi opowiedzieć w jaki sposób ludzie okazują miłość Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie (adoracja, procesja).</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Obserwacja postaw uczniów w czasie modlitwy i w kościele. Sprawdzenie ćwiczenia: rysunków i podpisów. Wspólny śpiew.</p>

II. Słuchamy słów Boga i odpowiadamy

<p>8. Słuchamy Boga, który mówi do nas w Piśmie Świętym</p>	<p>Ludzie porozumiewają się za pomocą gestów, mimiki i słów mówionych lub pisanych. Bóg także porozumiewa się z ludźmi. Przemawia do człowieka na różne sposoby: przez świat, który stworzył, przez różne wydarzenia, przez innych ludzi i przez swoje słowa. W Biblii Bóg przemawia do nas w szczególny sposób, albowiem w niej ukryte jest to, co Bóg chciał człowiekowi objawić o sobie i o człowieku. Pismo Święte dzieli się na dwie części. Ewangelie opowiadają o życiu i czynach Jezusa. W czasie Mszy świętej uczestniczymy we wspólnym czytaniu Pisma Świętego przez uważne słuchanie i wypowiedziane aklamacje (liturgiczne odpowiedzi na usłyszane słowo Boże: Bogu niech będą dzięki; Chwała Tobie Panie itd.). Piosenka: „Czytaj Biblię, módl się co dzień”.</p>	<p>Uczeń rozumie znaczenie gestów w porozumiewaniu się (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że poprzez Pismo Święte, które także czytane jest podczas liturgii słowa, Bóg mówi do człowieka. Uczeń potrafi wraz z innymi powiedzieć aklamację, którą wypowiedzi się przed i po czytaniu Pisma. Uczeń wyraża pragnienie aktywnego uczestnictwa w Liturgii Słowa (ćwiczenie 2). Uczeń z innymi śpiewa piosenkę: „Czytaj Biblię, módl się co dzień”.</p>	<p>Uczeń potrafi wyjaśnić, że Pismo Święte dzieli się na Stary i Nowy Testament, a Ewangelie opowiadają o życiu i czynach Jezusa. Uczeń potrafi samodzielnie powiedzieć aklamację, którą wypowiedzi się przed i po czytaniu Pisma Świętego w czasie liturgii.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Obserwacja postawy uczniów podczas uroczystego czytania Pisma Świętego (także podczas liturgii słowa). Sprawdzenie ćwiczeń: dokończonych rysunków i podpisów pod ilustracjami. Wspólny śpiew.</p>
<p>9. Bóg mówi do nas w pięknie stworzonego świata</p>	<p>Świat który nas otacza jest piękny. Hymn o stworzeniu opowiada, że świat jest stworzony przez Boga i jest dobry. Piękny świat jest darem dla człowieka od Boga, który nas miłuje. W pięknie świata odbija się Boża miłość i troska. Bóg pozwala się poznać w pięknie stworzonego świata.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że świat jest stworzony przez Boga, który nas kocha. Uczeń potrafi dostrzec obecność Boga w pięknie świata (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi okazać wdzięczność Bogu Stwórcy (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń potrafi wyjaśnić treść hymnu o stworzeniu.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: ułożonego obrazka i zapisu modlitwy dziękczynnej.</p>
<p>10. Bóg najpełniej przemawia do nas przez Jezusa Chrystusa</p>	<p>Bóg objawia się poprzez piękno świata, ale objawia się też przez ludzi. Prorocy są to ludzie, przez których przemawia Bóg. Prorocy pocieszają, napominają i zapowiadają Jezusa Zbawiciela.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że w Jezusie najpełniej objawiła się miłość Boga. Uczeń potrafi powiedzieć kim byli prorocy (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi opowiedzieć na podstawie ilustracji (podręcznik ss. 46-47), co Bóg</p>	<p>Uczeń wyjaśnia temat katechezy: co znaczy, że Bóg najpełniej przemawia do nas przez Jezusa.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych tekstów. Wspólny śpiew.</p>

	<p>Jezus jest darem miłości Boga. W Nim: w Jego narodzeniu, nauce, cudach, męce, Eucharystii i zmartwychwstaniu najpełniej objawiła się miłość Boga. Piosenka: „Jak rozpoznać mam Chrystusa”.</p>	<p>uczynił dla nas przez Jezusa (ćwiczenie 2). Uczeń z innymi śpiewa piosenkę: „Jak rozpoznać mam Chrystusa”.</p>		
11. Chcemy być blisko Boga jak Adam i Ewa	<p>Bóg stwarzając świat przygotował go na mieszkanie dla człowieka – świat jest wspólnym domem wszystkich ludzi. Życie jest wielkim darem, jednym z największych – Bóg jest jego Dawcą. Człowiek jest podobny do Boga, może kochać jak On. Człowiek jest szczęśliwy wówczas, gdy jest blisko Boga i gdy kocha jak On oraz zachowuje Jego polecenia. Bóg pragnie, abyśmy byli szczęśliwi. Obdarza nas swoją obecnością, pomaga poznawać Go i łączy ludzi w Kościele. Piosenka: „Zobaczcie, jak wielką miłość”.</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że człowiek jest stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo i rozumie, że życie jest wielkim Bożym darem. Uczeń wyraża pragnienie wypełniania Bożych poleceń, aby odpowiedzieć na Jego miłość (ćwiczenie 1). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Zobaczcie, jak wielką miłość”.</p>	<p>Uczeń potrafi wytłumaczyć dlaczego Boga nazywamy Dawcą życia.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczenia: odczytanego hasła. Wspólny śpiew.</p>
12. Chcemy wierzyć Bogu jak Abraham - <i>Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną</i>	<p>Historia Abrahama (Wyjście z Ur, podróż do Ziemi Obiecanej, wierność Bogu, obietnica licznego potomstwa, narodziny Izaaka). Bóg, który był najważniejszy dla Abrahama, często nie jest najważniejszy dla ludzi, którzy czynią sobie bożki i służą im. Bóg pragnie, by człowiek Mu zaufał i zawierzył samego siebie jak Abraham. Związek między postacią Abrahama i jego postawą wierności względem Boga a pierwszym przykazaniem Dekalogu: <i>Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną.</i> Modlitwa: „Akt wiary”. Piosenka: „Ruszaj, ruszaj”.</p>	<p>Uczeń kojarzy ilustracje ze ss. 53-54 podręcznika, z postacią Abrahama i postawą zawierzenia Bogu. Uczeń wie, na czym polega lekceważenie Boga – grzech przeciw pierwszemu przykazaniu (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi powtórzyć i wyjaśnić pierwsze przykazanie. Uczeń wyraża pragnienie słuchania Boga i zawierzenia Mu swojego życia (ćwiczenie 2). Uczeń wyznaje wiarę w Boga słowami „Aktu wiary”. Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Ruszaj, ruszaj”.</p>	<p>Uczeń opowiada kim był Abraham i na czym polegało jego zawierzenie Bogu.</p>	<p>Wypowiedzi ustne na temat wierności Bogu i sytuacji, w których Go lekceważymy oraz o przykładzie zaufania Bogu jaki dał nam Abraham. Sprawdzenie wykonanych ćwiczeń: wymienionych „bożków” i odczytanego hasła. Wspólny śpiew.</p>
13. Chcemy wypełniać polecenia Boga jak Mojżesz - <i>Nie będziesz</i>	<p>Historia Mojżesza (niewola Izraela, ognisty krzak, objawienie imienia Boga, nakaz wyprowadzenia ludu z niewoli).</p>	<p>Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 58 podręcznika z osobą Mojżesza – wie, że Bóg objawił mu swoje imię (ćwiczenie 1).</p>	<p>Uczeń wie, kto to jest patron i zna swojego patrona. Uczeń potrafi opowiedzieć kim był</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Obserwacja uczniów podczas modlitwy.</p>

<i>brał imienia Pana Boga twego nadaremno</i>	Sposoby okazywania szacunku czyjemuś imieniu. Bóg ma imię. Imię Boga jest święte. Okazujemy szacunek imieniu Boga, gdy pamiętamy o Jego obecności. Przysięgać można tylko w sprawach najważniejszych – jest to wezwanie Boga, aby potwierdził prawdę naszych słów. Związek drugiego przykazania Dekalogu: z historią Mojżesza oraz z sakramentem chrztu świętego (znaczenia imienia oraz rola patrona).	Uczeń potrafi powtórzyć i wytłumaczyć drugie przykazanie. Uczeń wie, że okazujemy szacunek Bogu imieniu kiedy pamiętamy o jego obecności. Uczeń wie, że został ochrzczony w Imię Pańskie i otrzymał wtedy swoje imię w Kościele (ćwiczenie 2). Uczeń potrafi z szacunkiem zwracać się do Boga (ćwiczenie 3).	Mojżesz.	Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych tekstów.
14. Chcemy być wierni Bogu - <i>Pamiętaj, abys dzień święty święcił</i>	Niedziela – dzień zmartwychwstania Jezusa i zgromadzenia wierzących, dzień radości (potrzeba świętowania i rola święta, środowisko rodzinne jako właściwe miejsce świętowania i odpoczynku). Bóg pragnie naszej miłości. Miłujemy Boga wówczas, gdy wypełniamy Jego trzy pierwsze przykazania, które zawierają się w przykazaniu miłości Boga. Znaczenie treści trzeciego przykazania Dekalogu: <i>Pamiętaj, abys dzień święty święcił</i> . Piosenka: „Oto jest dzień”.	Uczeń wie, że niedziela jest dniem Zmartwychwstania Jezusa. Uczeń potrafi powtórzyć trzecie przykazanie i wyjaśnić, jak można świętować w niedzielę. Uczeń zna przykazanie miłości Boga (ćwiczenie 1). Uczeń wyraża pragnienie okazania Bogu miłości poprzez świętowanie niedzieli (ćwiczenie 2). Uczeń wraz z innymi śpiewa piosenkę „Oto jest dzień”	Uczeń potrafi wyjaśnić związek między przykazaniem miłości Boga, a trzema pierwszymi przykazaniem Dekalogu.	Wypowiedzi ustne. Wspólny śpiew: „Oto jest dzień”. Sprawdzenie ćwiczeń: ozdobnego napisu oraz rysunku z postanowieniem świętowania niedzieli.
15. Chcemy słuchać Boga jak Samuel	Historia Samuela, który dał przykład słuchania Boga. Na chrzcie świętym zostaliśmy wezwani po imieniu jak Samuel i powołani do służby, która wyraża się w miłości Boga i ludzi.	Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 66 podręcznika z postacią Samuela. Uczeń wie, że na chrzcie świętym został wezwany po imieniu do służby Bogu i bliźnim, która polega na miłości (ćwiczenie 1). Uczeń wyraża pragnienie słuchania ludzi i Boga (ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada, kim był Samuel i jak okazać Bogu miłość poprzez służbę.	Wypowiedzi ustne o osobie Samuela, chrzcielnym wezwaniu do miłości oraz odpowiedzi na to wezwanie poprzez służbę. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych tekstów.
16. Pragniemy kochać rodziców - <i>Czcij ojca swego i matkę swoją</i>	Jesteśmy obdarowani miłością przez Boga i przez naszych bliskich, szczególnie rodziców (większość rodziców kocha swoje dzieci, pragnie ich dobra, troszczy się i poświęca dla nich). Czwarte przykazanie Dekalogu: <i>Czcij ojca swego i matkę swoją</i> . Szanujemy rodziców z wdzięczności dla nich za prze-	Uczeń wie (wierzy), że miłość rodziców jest także wyrazem miłości Boga. Uczeń potrafi powtórzyć czwarte przykazanie i wyjaśnić, w jaki sposób okazać szacunek rodzicom. Uczeń postanawia okazać miłość rodzicom poprzez dobry czyn (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi modlić się za rodziców	Uczeń potrafi wytłumaczyć znaczenie posłuszeństwa rodzicom (większy „władzi więcej”).	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: ułożonej modlitwy za rodziców i rysunku z wykonanego postanowienia.

	kazanie nam daru życia. Możemy okazać miłość swoim rodzicom przez pomoc, modlitwę i posłuszeństwo (większy „widzi więcej”, dlatego powinniśmy wysłuchać, co chce nam powiedzieć).	(ćwiczenie 2).		
17. Pragniemy szanować życie - <i>Nie zabijaj</i>	Bóg nas chciał. Każdy z nas jest wyjątkowy, każdy wnosi ze sobą jakiś dar dla innych i dla świata. Bóg posyła nas, abyśmy pokazywali innym, że są potrzebni i ważni. Piąte przykazanie Dekalogu: <i>Nie zabijaj</i> (życie ludzkie jest wielkim darem i powinno być szanowane w każdej postaci; gniew, mściwość i nienawiść jest także grzechem przeciw temu przykazaniu). Zachowanie piątego przykazania daje nam i światu bezpieczeństwo, zgodę i radość.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg chciał jego istnienia i kocha go takim, jaki jest (ćwiczenie 1) Uczeń potrafi powtórzyć piąte przykazanie i wie, że wzywa ono do szacunku dla życia i zdrowia oraz że zabijać można także poprzez nienawiść, gniew i mściwość. Uczeń potrafi wyjaśnić na podstawie ilustracji, co daje zachowanie piątego przykazania (ćwiczenie 2).	Uczeń potrafi wymienić kilka swoich dobrych cech, które ukazują, że jest darem dla innych i że jest wyjątkowy. Uczeń opowiada w jaki sposób szanuje swoje zdrowie.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: autoportretu i odpowiedzi na pytanie, co daje zachowanie piątego przykazania.
18. Chcemy dawać szczęście - <i>Nie cudzołóż</i>	Szóste przykazanie Dekalogu: <i>Nie cudzołóż</i> . Bóg stworzył człowieka mężczyzną i kobietą i dał im dar przekazywania życia i miłości. Dzięki temu darowi potrafimy kochać i przyjaźnić się, jeśli dobrze z niego korzystamy jesteśmy szczęśliwi. Jeśli ktoś chce używać tego daru tylko dla siebie, staje się nieszczęśliwy i rani innych (to, co przyjemne i łatwe nie zawsze oznacza dobre). Jezus jest ciągle obecny, zależy Mu na tym, aby nasza miłość była piękna i prawdziwa. Znaczenie płodności w życiu człowieka – różne sposoby realizowania płodności (małżeństwo, konsekracja, samotność).	Uczeń wie (wierzy), że Bóg stworzył mężczyznę i kobietę i dał im dar przekazywania życia i miłości. Uczeń potrafi powtórzyć szóste przykazanie i rozumie że chroni ono miłość. Uczeń potrafi odróżnić to, co dobre, od tego co tylko przyjemne i łatwe. Uczeń chce przygotowywać się do dorosłego życia przez dobre przyjaźnie (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi osądzić postępowanie ludzi (ćwiczenie 2).	Uczeń potrafi opowiedzieć o różnych sposobach realizacji w dorosłym życiu Bożego daru płodności. Uczeń potrafi wyjaśnić w jaki sposób rozwijać w sobie zdolność do prawdziwej i pięknej miłości.	Wypowiedzi ustne: szóste przykazanie, Boży dar płodności, sposoby rozwijania w sobie zdolności do pięknej miłości. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku i uzupełnionego tekstu.
19. Chcemy dbać o własność - <i>Nie kradnij</i>	Każdy z nas posiada coś własnego. Są rzeczy, które dane zostały nam wszystkim. Każdy z nas może obdarować czymś	Uczeń potrafi powtórzyć siódme przykazanie i wie, że wzywa ono do szanowania, rzeczy swoich, innych i wspólnych. Uczeń potrafi wymienić rzeczy, które są	Uczeń potrafi wyjaśnić pojęcie: <i>własność wspólna</i> . Uczeń opowiada, w jaki sposób realizuje siódme przykazanie.	Wypowiedzi uczniów na temat stosunku do własności, swojej, cudzej i wspólnej oraz potrzeby dzielenia się z innymi.

	<p>bliźniego. Siódme przykazanie Dekalogu: <i>Nie kradnij</i> – właściwe podejście do swojej, wspólnej i cudzej własności (dzielenie się, dbanie o wspólną własność, szanowanie). Miłość, którą możemy ofiarować innym jako największe bogactwo, jakie posiadamy.</p>	<p>jego własnością i które są wspólną własnością (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi się dzielić i dbać o własność swoją, innych i wspólną (ćwiczenie 2). Uczeń modli się za potrzebujących (podręcznik, s. 86).</p>		<p>Obserwacja uczniów w czasie wspólnej pracy i zabawy. Wspólna modlitwa za potrzebujących. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych tekstów.</p>
<p>20. Pragniemy żyć prawdą - <i>Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu</i></p>	<p>Spustoszenie, jakie czyni kłamstwo, obmowa i oszczerstwo (oddzielenie od Boga, utrata zaufania innych, zniszczenie przyjaźni, wyrzuty sumienia). Przyczyny kłamstwa (strach, chęć zaimponowania innym, zazdrość). Sposoby naprawienia krzywdy wyrządzonej kłamstwem, obmową i oszczerstwem (przyznanie się do prawdy, wyjaśnienie, przeprosiny). Prawda jako ta, która wyzwala. Kogo i kiedy obowiązuje tajemnica? Ósme przykazanie Dekalogu: <i>Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu</i>. Jezus jest Prawdą i chce byśmy miłowali prawdę. On przekazał nam prawdę o zbawieniu. Mamy świadczyć o Jezusie Chrystusie jako Prawdzie. Miłość do Jezusa pociąga za sobą trwanie w Jego prawdzie i gotowość oddania Jezusowi swojego życia. Ludzi, którzy oddali życie za prawdę Jezusa, nazywamy <i>męczennikami</i>.</p>	<p>Uczeń wie, że przeciwieństwem prawdy jest kłamstwo (ćwiczenie 1). Uczeń rozumie, że kłamstwo i mówienie o cudzych błędach niszczą przyjaźń, powodują wyrzuty sumienia i oddzielają od Boga i wie jak naprawić krzywdę wyrządzoną kłamstwem. Uczeń potrafi powtórzyć ósme przykazanie i wie, że wzywa ono do prawdy. Uczeń kojarzy słowa: „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem” z Jezusem Chrystusem (rebus, podręcznik metodyczny). Uczeń kojarzy, kto to jest <i>męczennik</i> (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń potrafi powiedzieć dlaczego ludzie kłamią. Uczeń potrafi wyjaśnić kogo i kiedy obowiązuje tajemnica. Uczeń opowiada jak realizuje ósme przykazanie. Uczeń wyjaśnia, kto to jest <i>męczennik</i>.</p>	<p>Wypowiedzi ustna na temat życia w prawdzie i realizacji ósmego przykazania. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionego tekstu oraz rozszyfrowanego hasła.</p>
<p>21. Chcemy czynić dobro i nie ulegać złym pragnieniom - <i>Nie pożądam żony bliźniego swego ani żadnej rzeczy, która jego jest</i></p>	<p>Dorosłość jako umiejętność dokonywania właściwych wyborów, panowania nad zachciankami, odwagi w czynieniu dobra. Dziewiąte i dziesiąte przykazanie Dekalogu : <i>Nie pożądam żony bliźniego swego ani żadnej rzeczy, która jego jest</i>. Pożądanie to pragnienie czegoś za wszelką cenę. Pragnienia zawsze będą się w nas pojawiały, dlatego naszym zadaniem</p>	<p>Uczeń potrafi powtórzyć dziewiąte i dziesiąte przykazanie, rozumie słowo <i>pożądanie</i>. Na podstawie rysunków w podręczniku (ss. 92-93) wyjaśnia, do czego wzywa nas Bóg w tych przykazaniach. Uczeń rozróżnia pragnienia i pożądania od potrzeb (ćwiczenie, podręcznik metodyczny).</p>	<p>Uczeń potrafi wyjaśnić, co znaczy być prawdziwie dorosłym, wymienić skutki nadmiernych i niewłaściwych pragnień oraz opowiedzieć jak realizuje ostatnie dwa przykazania Dekalogu.</p>	<p>Wypowiedzi ustne na temat pożądania i prawdziwej dorosłości – realizacja dziewiątego i dziesiątego przykazania (także w oparciu o ilustracje). Wspólna modlitwa o pomoc w panowaniu nad nadmiernymi i niewłaściwymi pragnieniami. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku</p>

	<p>jest nauczenie się wybierania między nimi i panowania nad nimi. Człowiek, który nie umie zapanować nad własnymi pragnieniami, jest niewolnikiem tego, czego pragnie. Umiejętność panowania nad sobą daje wolność. Skutki niewłaściwych i nadmiernych pragnień (zazdrość, chciwość, oszustwo).</p> <p>Jezus pomaga nam panować nad niewłaściwymi i nadmiernymi pragnieniami.</p>	<p>Uczeń rysuje swoje największe marzenie i potrafi rozróżnić, czy służy ono tylko jemu, czy także innym ludziom (ćwiczenie 1). Uczeń wspólnie z innymi prosi Jezusa o pomoc w panowaniu nad niewłaściwymi i nadmiernymi pragnieniami.</p>		<p>i ustnego komentarza do niego.</p>
<p>22. Dziesięć słów o miłości do Boga i ludzi</p>	<p>Utrwalenie treści poprzednich katechez – podsumowanie tematu o przykazaniach Bożych. Przykazania to drogowskazy wskazujące dobrą i bezpieczną drogę do Boga, są darem kochającego Boga, który pragnie naszego szczęścia. Grzech kieruje nas na bezdroża i zrywa naszą więź („łączność”) z Bogiem. Skutki niezachowywania przykazań.</p>	<p>Uczeń wymienia przykazania Boże (ćwiczenie 1) i wie, że wszystkie przykazania zawierają się w przykazaniu miłości Boga i bliźniego. Uczeń mówi słowa przykazania miłości (ćwiczenie 2) i Nowego Przykazania. Uczeń wymienia nieszczęścia, których byłoby mniej gdyby ludzie zachowywali przykazania (ćwiczenie 3). Uczeń wspólnie z innymi przeprasza Boga za grzechy słowami: „Zmiłuj się nad nami Panie...”.</p>	<p>Uczeń podaje przykłady, jak odpowiada na Boże wezwania zawarte w przykazaniu miłości Boga i bliźniego oraz Dekalogu, a także wyjaśnia, na czym polega Boża troska o nasze bezpieczeństwo i szczęście wyrażona w przykazaniach.</p>	<p>Wypowiedzi ustne: Dekalog, Przykazanie miłości - Nowe przykazanie; Boża troska o nasze bezpieczeństwo wyrażona w przykazaniach. Sprawdzenie ćwiczeń: zapisu 10 przykazań, uzupełnionego tekstu w dymkach oraz samodzielnej wypowiedzi pisemnej.</p>

III. Bóg posyła do nas Jezusa – okres Adwentu i Narodzenia Pańskiego

<p>23. Bóg przez Jana Chrzciciela wzywa nas do nawrócenia – Adwent</p>	<p>Adwent czasem oczekiwania, wspomnienia, jak ludzie czekali kiedyś na Zbawiciela, który pokaże im zagubioną przez nich drogę do Ojca. Jan Chrzciciel wybrany przez Boga, aby przygotować przybycie Zbawiciela. Jak można przygotować się (nawrócenie) na przyjście Pana. Ludzie nie zawsze chodzą po drogach Boga i często się gubią, potrzebują kogoś, kto im wskaże drogę – Zbawiciela. Od przyjęcia Zbawiciela i Jego darów za-</p>	<p>Uczeń kojarzy słowa słowa: <i>adwent</i> i <i>nawrócić się</i> (ćwiczenie 1). Na podstawie rysunku (podręcznik, s. 102) uczeń opowiada, jak można „nawrócić się na Bożą drogę”. Uczeń postanawia dobrze przygotować się do świąt Narodzenia Pańskiego, poprzez pełnienie Bożej woli (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń opowiada, kim był Jan Chrzciciel. Uczeń podaje przykłady, w jaki sposób on sam przygotowuje się na przyjście Jezusa.</p>	<p>Wypowiedzi ustne na temat: Adwentu, nawrócenia, Jana Chrzciciela. Systematyczna kontrola podczas adwentu ćwiczenia, w którym uczeń znaczy swoje dobre czyny.</p>
--	--	---	---	---

	leży, czy wróćę za Jezusem na dobrą drogę (rola wolnej woli).			
24. Od Maryi uczymy się mówić Bogu: „tak”	Zbawcze znaczenie Zwiastowania – tajemnica Wcielenia. Rola posłuszeństwa i zawierzenia Bogu. Znaczenie tajemnicy Bożej – prawdy nie do pojęcia, którą jednak powinniśmy stale poznawać i przekazywać, bo mówi o świętych sprawach. Tajemnice Boga są Jego darem, w którym daje nam bliżej poznać swoją miłość. Tajemnice Boże zamykają się przed tymi, którzy nie mają miłości - miłość pozwala przyjąć tajemnicę.	Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 106 podręcznika z wydarzeniem Zwiastowania i tajemnicą Wcielenia Syna Bożego. Uczeń opowiada na podstawie ilustracji, do czego jest wezwany przez Boga oraz wyraża pragnienie naśladowania Maryi w posłuszeństwie Bogu (ćwiczenie 1). Uczeń modli się: „Zdrowaś Maryjo”.	Uczeń opowiada wydarzenie zwiastowania. Uczeń wyjaśnia, czym są <i>tajemnice Boże</i> .	Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji). Sprawdzenie ćwiczenia: pokolorowania podpisu pod ilustracjami. Wspólna modlitwa.
25. Cieszymy się, że Bóg jest z nami – Boże Narodzenie	Boże Narodzenie wg Ewangelii św. Łukasza (doniosłość tajemnicy Narodzenia Jezusa). Tradycje świąteczne i ich znaczenie. Każde narodziny człowieka przynoszą jakiś dar światu (odkrywanie naszych darów). Narodziny Boga jako człowieka przynoszą człowiekowi odkupienie i wyzwolenie. Kolędy: „Dzisiaj w Betlejem”, „Wśród nocnej ciszy” i „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.	Uczeń rozumie doniosłość Świąt Narodzenia Pańskiego, pamiątki przyjścia na świat Zbawiciela. Uczeń wykonuje ćwiczenia 1 i 2. Uczeń śpiewa z innymi kolędy.	Uczeń opowiada o tradycjach świątecznych i wyjaśnia ich znaczenie	Wypowiedzi ustne o tajemnicy Narodzenia Jezusa i świątecznych tradycjach. Wspólny śpiew kolędy: „Dzisiaj w Betlejem”. Sprawdzenie ćwiczeń: zdania do uzupełnienia i rysunek. Wspólny śpiew.
26. Chcemy pełnić wolę Ojca jak Jezus	Co to znaczy chcieć czegoś? Jak ludzie zachowują się, gdy czegoś pragną? Historia znalezienia dwunastoletniego Jezusa w świątyni. Co to znaczy wypełniać wolę Boga? Posłuszeństwo winniśmy tym, którzy chcą naszego dobra. Wiele rzeczy niszczy szczęście, chociaż pozornie je obiecuje. Bóg pragnie dla nas szczęścia: niczego nie chce nam zabrać, ale dać wszystko, co najlepsze. Bóg, rodzice, nauczyciele i bliscy pragną dla nas dobra. Dlatego wymagają od nas i nie pozwalają nam na to, co mogłoby	Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 112 podręcznika z wydarzeniem odnalezienia dwunastoletniego Jezusa w świątyni. Uczeń na podstawie ilustracji opowiada, co to znaczy <i>wypełniać wolę Ojca</i> , w jaki sposób się ona objawia (ćwiczenie 2 oraz rozsypanki wyrazowe, podręcznik metodyczny.) Uczeń stara się wypełniać wolę Boga i dobre czyny odnotowuje w ćwiczeniu 1. Uczeń z innymi śpiewa piosenkę „Pan Jezus także Matkę miał”.	Uczeń opowiada historię dwunastoletniego Jezusa w świątyni i wyjaśnia na przykładach, co to znaczy <i>wypełniać wolę Ojca</i> .	Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji w podręczniku i zeszytach ćwiczeń). Sprawdzenie ćwiczeń: odczytanie hasła (na koniec adwentu) oraz uzupełnionego zdania. Wspólny śpiew.

	nas skrzywdzić. Piosenka: „Pan Jezus także Matkę miał”.			
27. Jan Chrzciciel mówi nam o Jezusie - Chrzciciel Pański	<p>Chrzciciel Jezusa – Jezus zostaje namaszczoney przez Ducha Świętego, staje się więc <i>Chrystusem</i>.</p> <p>Jan Chrzciciel nazywa Jezusa <i>Barankiem Bożym</i> (nawiązanie do święta Paschy i do ofiary z baranka, która przypominała Izraelitom ocalenie od śmierci – Jezus jest Barankiem, który nas ocali od śmierci). Jezus – Baranek gładzi nasze grzechy.</p> <p>Jezus ukryty w Hostii jest Barankiem Bożym, który nadal chroni, ocala nasze życie.</p> <p>Modlitwa liturgiczna: „Baranku Boży...”</p> <p>Powiązanie chrztu Jezusa z naszym chrztem – my też jesteśmy namaszczeni Duchem Świętym i dlatego nazywamy się <i>chrześcijanami</i>.</p> <p>Pieśń: „Przez chrztu świętego wielki dar”.</p>	<p>Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 116 podręcznika z wydarzeniem chrztu Pańskiego.</p> <p>Uczeń zna modlitwę „Baranku Boży”, rozumie dlaczego Jezusa Chrystusa nazywamy Barankiem Bożym i wie (wierzy), że możemy spotykać się z Nim obecnym w Najświętszym Sakramencie (ćwiczenie 1).</p> <p>Uczeń zna symbolikę baranka wielkanocnego (ćwiczenie 2).</p> <p>Uczeń z innymi śpiewa pieśń „Przez chrztu świętego wielki dar”.</p> <p>Uczeń odpowiada na pytanie powtórzeniowe (zestawienie rozsypanki wyrazowej, podręcznik metodyczny).</p>	<p>Uczeń opowiada historię Chrztu Jezusa i wie, co znaczy <i>Chrystus – Namaszczony</i>.</p>	<p>Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji i ćwiczenia oraz znajomości modlitwy: „Baranku Boży...”).</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych zdań i rysunku do uzupełnienia oraz odpowiedzi do pytań – na podstawie rozsypanki: podręcznik metodyczny.</p> <p>Wspólny śpiew.</p>

SEMESTR II

IV. Jezus ukazuje nam Ojca

28. Jezus ukazuje, jak Bóg Ojciec troszczy się o nas	<p>Rola wody i chleba – pokarmu w życiu człowieka</p> <p>Bóg opiekuje się ludźmi: nawiązanie do historii Izraela na pustyni – Bóg daje pokarm.</p> <p>Jezus, karmi głodnych – rozmnożenie chleba.</p> <p>Ostatnia Wieczerza – Jezus daje nam prawdziwy pokarm – siebie, byśmy mogli przejść bezpiecznie przez życie (poję-</p>	<p>Uczeń dostrzega znaczenie wody i pokarmu w życiu człowieka (ćwiczenie 1 i 2).</p> <p>Uczeń na podstawie ilustracji (ss. 122-123) opowiada o trosce Boga o Izraelitów na pustyni i rozmnożeniu chleba przez Jezusa.</p> <p>Uczeń wie, co to jest Boży pokarm i rozumie jego znaczenie (ćwiczenie 2).</p>	<p>Uczeń opowiada, jak Bóg troszczył się o Izraelitów na pustyni i jak Jezus rozmnożył chleb.</p> <p>Uczeń potrafi wyjaśnić, co nam daje spożywanie pokarmu Jezusa.</p>	<p>Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji).</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: wykonanej ilustracji i uzupełnionych podpisów.</p>
--	--	--	---	---

	cie: <i>Boży pokarm</i>). Bóg nas karmi prawdziwym pokarmem: słowem Bożym i Komunią świętą.			
29. W Jezusie rozpoznajemy Boga Ojca	Są rzeczy, które można zobaczyć i takie, które są, choć ich nie widzimy . Boga nie możemy zobaczyć. Jezus jest jedno z Bogiem Ojcem – kiedy patrzymy na dzieła Jezusa, widzimy Jego Ojca. Postawa wdzięczności wobec objawiającego się Boga w Jezusie Chrystusie.	Uczeń kojarzy, że słowo „zobaczyć”, „widzieć” może mieć nie tylko znaczenie dosłowne, ale i przenośne („widzieć sercem” – wypełnianie tabelki, podręcznik metodyczny). Uczeń na podstawie ilustracji opowiada w jakich dziełach Jezusa Bóg ukazał siebie i swoją miłość do nas (ćwiczenie 1).	Uczeń wyjaśnia słowa Jezusa: „Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca”	Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji, podręcznik, s.127) Sprawdzenie ćwiczenia: zdań do uzupełnienia.
30. Jezus ukazuje nam dobroć Ojca	Troska rodziców o swoje dzieci. Analogia między troską rodziców, a troską Boga. Do Boga zawsze możemy powrócić – On na nas czeka i nigdy nie przestaje nas kochać. Przypowieść o kochającym ojcu i synu marnotrawnym (część pierwsza). Zło i jego konsekwencje. Grzech jako rana zadana życiu Bożemu w nas i naszym relacjom z ludźmi i Bogiem, jest dla nas jakby murem odgradzającym nas od Jezusa, jest jak zgaszenie światła i pójście w ciemność. Grzechy główne. Piosenka „Pustą, samotną drogą”.	Uczeń podaje przykłady troski rodziców o dzieci (ćwiczenie 1). Uczeń na podstawie ilustracji w podręczniku (ss. 130-131) opowiada pierwszą część przypowieści o kochającym ojcu (ćwiczenie 2). Uczeń wie (wierzy) , że grzech rani życie Boże w nas (przyjaźń z Bogiem) i oddziela ludzi od siebie i wie (wierzy) także, że kochający Bóg zawsze czeka na nasz powrót (ćwiczenie 4). Uczeń kojarzy grzechy główne (ćwiczenie 3). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Pustą, samotną drogą”.	Uczeń opowiada pierwszą część przypowieści o kochającym ojcu i wyjaśnia jej przesłanie.	Wypowiedzi ustne (także w oparciu o ilustracje i wykonane ćwiczenia). Sprawdzenie ćwiczeń: obrazków i zdań do uzupełnienia. Wspólny śpiew.
31. Jezus ukazuje nam drogę powrotu do Ojca	Dobry Ojciec cieszy się z powrotu dziecka i zasiada z nim przy rodzinnym stole, pragnie, aby jego dzieci w zgodzie i radości ucztowały przy wspólnym stole; (druga część przypowieści o dobrym Ojcu i synu marnotrawnym). Bóg czeka, byśmy zobaczyli zło, które czynimy i żalowali za nie, postanowili poprawę i powrócili do Niego (wprowadzenie do etapów spowiedzi). Wspólny posiłek (Eucharystia) mówi nam o przebaczeniu – jesteśmy dziećmi tego samego Ojca. Tylko Bóg może nas	Na podstawie ilustracji (podręcznik, s.135) uczeń opowiada zakończenie przypowieści o miłosiernym ojcu. Uczeń łączy zgodę i miłość w rodzinie z obecnością Jezusa Chrystusa (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że Bóg nas kocha i czeka na nas cokolwiek byśmy uczynili, wie także w jaki sposób możemy wrócić do Niego (ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada zakończenie przypowieści o kochającym ojcu i wyjaśnia jej przesłanie.	Wypowiedzi ustne (także na podstawie ilustracji). Sprawdzenie ćwiczeń: zdań do uzupełnienia i rysunku rodziny z postacią Jezusa.

	do końca wyzwolić z ciemności. Sami nie mamy rady. Bóg jest światłem. My też powinniśmy przebaczać jak Bóg (nawiązanie do katechezy o obrazie Boga – przebacząc innym stajemy się podobni do Jezusa).			
32. Z ufnością powierzamy Jezusowi nasze słabości	Historia celnika Mateusza. Grzech – czynienie zła jest słabością, z którą poradzimy sobie z pomocą Boga. Jezus przyszedł na świat nie po to, aby świat potępić (odrzuć od siebie), ale by go zbawić (ocalić, sprawić, by był piękny jak wcześniej). Jezus nie czeka, aż będziemy doskonali, aby do nas przyjść, ale chce nam pomóc stać się doskonałymi, (rola sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii). Jezus przyszedł do grzeszników – nie do „sprawiedliwych”, czyli tych którzy uważają, że nie grzeszą i sobie sami poradzą. Akt nadziei: „Ufam Tobie...”	Uczeń kojarzy ilustrację (podręcznik, s. 139) z powołaniem celnika Mateusza. Uczeń wie (wierzy), że Jezus go kocha takiego jakim jest, że go nie ocenia i pragnie dla niego dobra. Uczeń zna na pamięć akt nadziei: „Ufam Tobie...” Uczeń wyraża pragnienie całkowitego powierzenia się Jezusowi (ćwiczenie 1).	Uczeń potrafi opowiedzieć o powołaniu celnika Mateusza.	Wypowiedzi ustne . Sprawdzenie znajomości modlitwy „Ufam Tobie...” i wykonania ćwiczenia: rysunku.

V. Jezus przebacza nam grzech i ofiaruje siebie za nas – okres Wielkiego Postu

33. Jezus wzywa nas do nawrócenia i pokuty – Wielki Post	Krótkie przypomnienie wiadomości o roku liturgicznym. Wielki Post – czas nawrócenia; liturgia Środy Popielcowej (znaczenie obrzędu posypania głów popiołem) . „Trzy drogi powrotu” do Boga: modlitwa (miłość do Boga), jałmużna (miłość do innych), post (miłość do siebie samego). Czy dusza może być głodna albo brudna? Jak mogę pomóc swojej, a jak „cudzej” duszy? (O duszy mówimy jako o człowieku, który jest duchowo-cielesny). Postanowienie wielkopostne.	Uczeń wie (wierzy), że Bóg w Wielkim Poście wzywa do nawrócenia i wie, że zewnętrznym znakiem nawrócenia jest posypanie głowy popiołem w czasie liturgii Środy Popielcowej. Uczeń podaje przykłady, że w Wielkim Poście nawracamy się poprzez modlitwę, wyrzeczenia, szczególną pomoc innym. Uczeń chce uczestniczyć w nabożeństwach wielkopostnych: drodze krzyżowej i gorzkich żalach (ćwiczenie 1). Uczeń podejmuje postanowienie wielkopostne (rozumie czego może się wyrzec, a z czego nie może rezygnować – ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada o trzech drogach nawrócenia: (modlitwa, post, jałmużna).	Wypowiedzi ustne na temat: Wielkiego Postu, nawrócenia (modlitwy, postu, jałmużny), postanowienia wielkopostne. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych zdań i wyboru odpowiednich słów z ramki.
34. Jezus umacnia nas	Bezpośrednie przygotowanie do sakra-	Uczeń wie (wierzy), że Bóg pragnie prze-	Uczeń opowiada o obowiązkach przy-	Ustne wypowiedzi na temat:

w sakramencie pokuty	<p>mentu pokuty i pojednania. Pojednanie to powrót do domu Ojca drogą, którą wskazuje Jezus. Dzięki Niemu nasze życie staje się piękne i czyste (osobowy wymiar sakramentu). Obowiązki przystępującego do sakramentu pokuty – wg przypowieści o synu marnotrawnym. Znaczenie różnych nazw sakramentu: spowiedź święta, sakrament przebaczenia, sakrament nawrócenia, sakrament pojednania Radość, którą obdarza Bóg przez swoje przebaczenie.</p>	<p>baczyć nam grzechy i z powrotem zaprosić do wspólnoty ze sobą w sakramencie pokuty i pojednania. Uczeń wymienia obowiązki przystępującego do spowiedzi (ćwiczenie 1 i wykonanie „książeczki” obrazkowej, podręcznik metodyczny). Uczeń kojarzy różne nazwy oznaczające sakrament pokuty i pojednania z samym sakramentem.</p>	<p>stępującego do sakramentu pokuty i pojednania w oparciu o przypowieść o synu marnotrawnym. Uczeń wyjaśnia różne nazwy sakramentu pokuty i pojednania.</p>	<p>sakramentu pokuty i pojednania, różnych jego nazw oraz obowiązków przystępującego do spowiedzi. Sprawdzenie ćwiczeń: wypisanych obowiązków spowiadającego się.</p>
35. Proszę Jezusa o poznanie siebie samego - mój rachunek sumienia	<p>Refleksja: co by było gdybym spotkał Jezusa? Jak by na mnie popatrzył? Czego bym się przy Nim wstydził czynić? Spotkanie z Jezusem, który patrzy na człowieka z miłością. Nic w człowieku Go nie przeraża, chce mu pomóc. <i>Sumienie</i> to głos w nas, który daje nam Bóg, byśmy wiedzieli, co jest dobre a co złe. <i>Rachunek sumienia</i>: spojrzenie na siebie w świetle miłości Boga i więzi z Nim. „Wyrzuty sumienia” – nasze serce, które pragnie dobra, smuci się, gdy czynimy zło. Musimy być odpowiedzialni za swoje sumienie: im bardziej nie chcemy słuchać głosu sumienia tym bardziej głos staje się cichy, niejako zamiera w nas.</p>	<p>Uczeń wyjaśnia (na przykładach), co to jest sumienie i rachunek sumienia. Uczeń potrafi dokonać rachunku sumienia. Uczeń modli się o dobry rachunek sumienia (ćwiczenie 1).</p>	<p>Uczeń opowiada w jaki sposób „działa” sumienie w człowieku.</p>	<p>Wypowiedzi ustne na temat: sumienia i rachunku sumienia. Sprawdzenie ćwiczenia - rysunku. Wspólna modlitwa.</p>
36. Proszę Jezusa o przebaczenie - szczery żal za grzechy i mocne postanowienie poprawy	<p>Ludzie przepraszają, proszą o przebaczenie i okazują wdzięczność tym, którzy im wybaczą. Kiedy człowiek czyni zło, jego serce staje się twarde jak kamień i martwe. Aby znów mogło ożyć i kochać trzeba je „skruszyć” przez żal za swoje czyny. Znaczenie żalu za grzechy i postanowienia poprawy: jeśli nie żałuję, to uważam, że postępuję dobrze i nie chcę przebacze-</p>	<p>Uczeń wie (wierzy), że Jezus zgładził nasze grzechy, umierając na krzyżu. Uczeń rozumie, czym jest skrucha oraz postanowienie poprawy i wie, że doskonale żałuje ten, kto pamięta o miłości Boga do nas. Uczeń ma świadomość, czym jest żal za grzechy (ćwiczenia 1 - 3). Uczeń kojarzy przebaczenie grzechów ze znaczeniem krzyża (ćwiczenie 4).</p>	<p>Uczeń wyjaśnia na czym polega <i>żal doskonały</i> i <i>żal niedoskonały</i>. Uczeń wyjaśnia dlaczego w sakramencie pokuty i pojednania konieczny jest żal za grzechy i postanowienie poprawy.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczenia: wyboru motywów żalu za grzechy i wypełnionego witraża.</p>

	<p>nia. Pojęcie <i>skruchy</i> – żal doskonały i żal niedoskonały (kiedy pamiętamy o miłości Boga do nas, to nasze serce żałuje „doskonale”). Jezus, umierając na krzyżu, ukazał nam swoją wielką miłość. Nie musimy się już bać przyjść do Niego ze swoimi grzechami – On już nas z nich wyzwolił. Musimy tylko wyznać je, żałować za nie i pragnąć pozostać przy Jezusie – a On zglądzi nasze grzechy.</p>			
37. Wyznaję Jezusowi moje grzechy i przyjmuję rozgrzeszenie - szczera spowiedź i rozgrzeszenie	<p>Refleksja: co to jest szczerość? Czy można kochać „nieszczere”? Nie można spowiadać się „na niby”, nieszczerze. Jeśli jestem nieszczerzy, nieprawdziwy – to tak jakbym nie ja się spowiadał, dlatego spowiedź jest wtedy nieważna. Pojęcie <i>rozgrzeszenia</i>. Poszczególne etapy spowiedzi – znaczenie i praktyczna strona spowiedzi. (formuła spowiedzi do zapamiętania).</p>	<p>Uczeń odtwarza słowami i gestami, jak przebiega sakrament pokuty i pojednania, mówi na pamięć formułę spowiedzi (ćwiczenie 1 i 2). Uczeń wyjaśnia znaczenie słów <i>szczerość</i> i <i>rozgrzeszenie</i>.</p>	<p>Uczeń wyjaśnia, dlaczego, aby sakrament był ważny, spowiedź musi być szczera.</p>	<p>Wypowiedzi ustne dotyczące: etapów spowiedzi, formuły spowiedzi oraz znaczenia słów: <i>szczerość</i> i <i>rozgrzeszenie</i>. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionego rysunku i zdania ułożonego z rozsypanych wyrazów.</p>
38. Proszę Jezusa o pomoc w naprawieniu zła - zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu	<p>Rola pokuty i zadośćuczynienia. <i>Zadośćuczynić</i>, to znaczy spróbować naprawić w sobie to, co zaniedbałem lub zepsułem i wynagrodzić Bogu i bliźnim. To droga, która prowadzi od zła do dobra, od nienawiści i lęku do miłości. Historia Tomka i Romka – zadośćuczynienie w praktyce. Przykłady wynagrodzenia względem Boga, innych i nas samych.</p>	<p>Na podstawie opowiadania o Tomku i Romku uczeń opowiada w jaki sposób możemy zadośćuczynić za wyrządzone zło. Uczeń rozumie, dlaczego ksiądz daje pokutę i wyjaśnia, że zadośćuczynienie to próba naprawy wyrządzonego zła (ćwiczenie 1). Uczeń wymienia wszystkie czynności spowiadającego się i części sakramentu pokuty.</p>	<p>Uczeń podaje własne przykłady zadośćuczynienia Bogu i bliźnim.</p>	<p>Wypowiedzi ustne dotyczące: pokuta i zadośćuczynienie – praktyczne zastosowanie. Sprawdzenie ćwiczenia – zdania do uzupełnienia.</p>
39. Jezus ofiaruje siebie za nas – Ostatnia Wieczerza	<p>Znaczenie słowa: <i>ofiarować</i> (Co można ofiarować Bogu? Jak zmienia się wartość rzeczy ofiarowanej Bogu?). Ostatnia Wieczerza – Jezus dał nam samego siebie – pozostał z nami pod postacią chleba i wina, zapowiadając ofiarę krzyża (liturgia i symbole Wielkiego Czwartku). Znaczenia daru otrzymanego</p>	<p>Uczeń wyjaśnia, dlaczego ludzie obdarowują się nawzajem. Uczeń wie, że kiedyś ludzie składali Bogu w ofierze baranki (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że w czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ofiarował siebie za nas i dał nam swoje Ciało i Krew na pokarm, który daje życie</p>	<p>Uczeń podaje przykłady, co można ofiarować Bogu i jak zmienia się wartość rzeczy ofiarowanej Bogu. Uczeń opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: zdania do uzupełnienia i rysunku.</p>

	od Boga, którym są sakramenty, a szczególnie Eucharystia.	wieczne. Uczeń pragnie ofiarować Jezusowi Chrystusowi swój dar (ćwiczenie 2).		
40. Jezus oddaje swoje życie za nas - Wielki Piątek	Jezus wybawia nas od grzechu przez swoją śmierć na krzyżu. Krzyż, jako znaku naszej nadziei na życie wieczne. Opowieść o męce i śmierci Jezusa (dlaczego ludzie zabili Jezusa? Co dał nam Jezus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie? Okazał miłość, zbawił - ocalił życie Boże w nas, czyli przyjaźń z Bogiem, dając nam życie wieczne). Liturgia Wielkiego Piątku: dzień w którym adorujemy krzyż, tabernakulum jest puste, nie ma Mszy świętej.	Uczeń wie (wierzy), że krzyż jest ważnym znakiem dla chrześcijan, znakiem miłości Jezusa, Jego śmierci i wybawienia nas od zła (ułożenie rozsypanek wyrazowych w grupach, podręcznik metodyczny). Uczeń wie, że Wielki Piątek jest pamiątką śmierci Jezusa na krzyżu. Uczeń potrafi wraz z innymi modlić się: "Któryś za nas cierpiał rany...". Uczeń rysuje wybraną scenę z drogi krzyżowej Jezusa.	Uczeń opowiada o liturgii Wielkiego Piątku. Uczeń potrafi samodzielnie modlić się: "Któryś za nas cierpiał rany...".	Wypowiedzi ustne. Wspólna modlitwa. Sprawdzenie rysunku.
41. Jezus ofiaruje siebie za nas – Eucharystia	Ziemski pokarm daje siły do codziennego życia. Pokarm Boży daje siły, by chodzić Bożymi drogami (rola Eucharystii w naszym życiu). Eucharystia to sprawowanie ofiary zbawienia, którą Jezus złożył w sposób krwawy na Krzyżu i w Wieczerniku pod postacią chleba i wina. Jezus w czasie Mszy Świętej jest obecny wśród nas w osobie kapłana, a przede wszystkim pod postacią chleba i wina które stają się Jego Ciałem i Krwią. Znaczenie gestu i słów przeistoczenia. Praktyczne zachowania podczas przystępowania do Komunii świętej.	Uczeń wie (wierzy), że pokarm Boży utrzymuje w nas życie Boże (przyjaźń z Bogiem). Uczeń wie (wierzy), że Msza święta jest sprawowaniem ofiary, którą Jezus złożył w Wieczerniku i na Krzyżu (ćwiczenie 1 i 2). Uczeń wie (wierzy), że podczas przeistoczenia Jezus w osobie kapłana przemienia chleb i wino w swoje Ciało i Krew (ćwiczenie 3). Uczeń potrafi odpowiednio zachować się podczas przystępowania do Komunii świętej.	Uczeń opowiada o sposobach obecności Jezusa podczas Eucharystii.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie praktycznej umiejętności – postawa, słowa, gesty podczas przystępowania do Komunii świętej. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunków do pokolorowania i podpisania, zdań do uzupełnienia.
42. Jezus dla nas zwycięża śmierć – Alleluja!	Opowieść o zmartwychwstaniu Jezusa. Jezus zwycięża śmierć przez zmartwychwstanie, ciemność przez światło, smutek przez radość. Przez chrzest my także mamy udział w zmartwychwstaniu Jezusa. Nie musimy bać się śmierci, bo po drugiej stronie jest Jezus, który czeka, by nas obdarzyć wiecznym i pięknym życiem.	Uczeń wie (wierzy), że Chrystus zmartwychwstał i my też zmartwychwstamy (ćwiczenie 2). Uczeń kojarzy paschał z obecnością Jezusa zmartwychwstałego (ćwiczenie 1).	Uczeń opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa i wyjaśnia symbolikę liturgii Wielkiej Soboty.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie rysunku paschału.

	<p>Jak Chrystus zmartwychwstał i my zmartwychwstaniemy.</p> <p>Liturgia i symbolika Wigilii Paschalnej: światło paschału, woda chrztu, radość, przystrojony kwiatami ołtarz, złoty kolor szat.</p>			
--	--	--	--	--

VI. Jezus żyje wśród nas i daje nam siebie

43. Cieszymy się Jezusem zmartwychwstałym	<p>Perykopa o uczniach zdążających do Emaus: posiłek uczniów ze zmartwychwstałym Jezusem.</p> <p>Posiłki jako świętowanie.</p> <p>Uczta eucharystyczna jako świętowanie ze zmartwychwstałym Jezusem (obecności Jezusa zmartwychwstałego w Uczcie eucharystycznej w znaku łamania Chleba).</p> <p>Pieśń: „Oto jest dzień”.</p>	<p>Uczeń kojarzy odpowiednią ilustrację (podręcznik, s. 188) z wydarzeniem spotkania uczniów zdążających do Emaus ze Zmartwychwstałym.</p> <p>Uczeń wie (wierzy), że Eucharystia jest ucztą z Jezusem zmartwychwstałym – kojarzy Eucharystię z uroczystym posiłkiem (ćwiczenie 1 i ułożenie rozsypki wyrazowej, podręcznik metodyczny).</p> <p>Uczeń z innymi śpiewa pieśń „Oto jest dzień”.</p>	<p>Uczeń opowiada, jak świętuje się uczty (przyjęcia) oraz Ucztę eucharystyczną. Uczeń opowiada perykopę o spotkaniu zmartwychwstałego Jezusa z uczniami w drodze do Emaus.</p>	<p>Wypowiedzi ustne także w oparciu o ilustrację.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku. Wspólny śpiew.</p>
44. Wierzimy, że Jezus przekazał Apostołom dar odpuszczenia grzechów	<p>Jezus ma władzę odpuszczenia grzechów.</p> <p>Jezus przekazuje władzę odpuszczenia grzechów Apostołom i ich następcom, biskupom.</p> <p>Kapłan ma władzę odpuszczenia grzechów w imieniu Jezusa Chrystusa w sakramencie pojednania.</p> <p>Sceny uzdrowienia paralityka, jako znak władzy odpuszczenia grzechów przez Jezusa (przypomnienie).</p>	<p>Uczeń kojarzy ilustracje ze ss. 190-191 podręcznika z uzdrowieniem paralityka i przekazaniem Apostołom przez Zmartwychwstałego władzy odpuszczenia grzechów.</p> <p>Uczeń wie (wierzy), że Jezus przekazał władzę odpuszczenia grzechów Apostołom i ich następcom.</p> <p>Uczeń rozumie, kogo widzi i słyszy w sakramencie pojednania, a Kto odpuszcza grzechy (ćwiczenie 1 i 2 oraz ułożenie</p>	<p>Uczeń opowiada o uzdrowieniu paralityka i przekazaniu władzy odpuszczenia grzechów przez zmartwychwstałego Chrystusa Apostołom w Wieczerniku.</p>	<p>Wypowiedzi ustne także na podstawie ilustracji.</p> <p>Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku i zdań do dokończenia.</p> <p>Wspólna modlitwa (tekst ćwiczenia 3).</p>

		rozsypanki wyrazowej, podręcznik metodyczny). Uczeń wie (wierzy) w prawdę o odpuszczeniu grzechów przez Jezusa w Kościele (ćwiczenie 3).		
45. Przyjmujemy od Jezusa dar przebaczenia	Ludzie przepraszają, proszą o przebaczenie i okazują wdzięczność tym, którzy im wybaczą. Jezus wybacza Piotrowi jego słabość i zdradę. Nam także Jezus zawsze gotowy jest przebaczyć nasze „zdrady”. Gesty pojednania i przebaczenia. Modlitwa prośby o przebaczenie i dziękczynienia za dar pojednania.	Uczeń podaje przykłady przebaczenia ludziom (ćwiczenie 1). Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 195 podręcznika z wydarzeniem przebaczenia Piotrowi zdrady przez zmartwychwstałego Jezusa. Uczeń wie (wierzy), że Jezus zmartwychwstały tak jak przebaczył Piotrowi, tak i nam przebacza grzechy w sakramencie pokuty i pojednania.	Uczeń opowiada jak Piotr zdradził Jezusa, a zmartwychwstały Jezus mu wybaczył. Ukazuje w jaki sposób możemy prosić o wybaczenie ludzi i Boga oraz dziękować Mu za dar pojednania.	Wypowiedzi ustne, również na podstawie ilustracji. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku i uzupełnionego zdania.
46. Jezus nazywa nas swoimi przyjaciółmi	Owoce spotkania z Jezusem zmartwychwstałym w sakramencie pokuty i pojednania oraz w Komunii świętej. Cechy prawdziwego przyjaciela. Nasi przyjaciele (koleżanki koledzy). Jezus nazywa przyjaciółmi tych, którzy Go kochają i słuchają Jego nauki. Postać św. Dominika Savio jako wzór dla dzieci pierwszokomunijnych. Przrzeczenia komunijne. Piosenka: „Mam Przyjaciela”.	Uczeń wymienia cechy dobrego przyjaciela (ćwiczenie 1). Uczeń opowiada o swoich przyjaciółach (koleżankach i kolegach) (ćwiczenie 2). Uczeń wie (wierzy), że przyjaciel Jezusa kocha ludzi, wypełnia Jego polecenia i spotyka się z Nim podczas Eucharystii (ćwiczenie 3). Uczeń na podstawie ilustracji (podręcznik, s. 200) opowiada, jaki przykład dał nam św. Dominik Savio oraz układa swoje pierwszokomunijne postanowienie (ćwiczenie 4). Uczeń z innymi śpiewa piosenkę „Mam Przyjaciela”.	Uczeń podaje przykłady, jak może naśladować św. Dominika Savio.	Wypowiedzi ustne, także w oparciu o ilustrację. Sprawdzenie ćwiczeń. Wspólny śpiew.
47. Jezus zmartwychwstały spotyka się z nami	Naszym Wieczernikiem (miejscem spotkania ze zmartwychwstałym Jezusem) jest Eucharystia. Powtórzenie: Jezus spotyka się ze swoimi przyjaciółmi w domu Bożym, w Słowie Bożym i w znakach sakramen-	Uczeń wie (wierzy), że spotyka się ze zmartwychwstałym Jezusem podczas Eucharystii w kościele - domu Bożym (jak uczniowie w Wieczerniku), że jest On obecny w słowie Bożym i karmi nas swoim Ciałem (ćwiczenia 1 - 4).	Uczeń opowiada o obecności i działaniu zmartwychwstałego Jezusa w Kościele w znakach sakramentalnych.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku kościoła, ambonki, oraz uzupełnionych podpisów pod rysunkami. Wspólny śpiew.

	talnych (sposoby obecności Jezusa Zmartwychwstałego w Kościele). Pieśń: „Dzięki, o Panie”.	Uczeń wie (wierzy), że zmartwychwstały Jezus jest obecny w swoim Kościele także w innych znakach sakramentalnych (ćwiczenie 5). Uczeń z innymi śpiewa „Dzięki, o Panie”.		
48. Jezus daje nam siebie w Eucharystii	Bezpośrednie przygotowanie do przyjęcia Komunii świętej. Post eucharystyczny, postawa i zachowanie w czasie przyjmowania Komunii świętej. Znaczenie gestów i sprzętów używanych podczas Eucharystii: ołtarz i pocałunek ołtarza, biały obrus, krzyż, zapalona świeca. Pieśń: „Przygotuję Ci serce, o Chryste”.	Uczeń wyjaśnia, co to jest post eucharystyczny. Uczeń rozpoznaje moment konsekracji podczas Mszy świętej (ćwiczenie 1). Uczeń wymienia sprzęty liturgiczne na podstawie rysunku (ćwiczenie 2) Uczeń z innymi śpiewa pieśń: „Przygotuję Ci serce, o Chryste”. Uczeń potrafi wyjaśnić, jak godnie przyjmując Komunię świętą.	Uczeń wyjaśnia znaczenie gestów i sprzętów używanych podczas sprawowania Eucharystii.	Wypowiedzi ustne, także w oparciu o wykonane ćwiczenie. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych zdań ze słowami konsekracji oraz rysunku ołtarza. Sprawdzenie praktycznej umiejętności przyjęcia właściwej postawy podczas przyjmowania Komunii świętej (odpowiednie gesty i słowa) Wspólny śpiew.
49. Jezus czyni nas Kościołem – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego	Wniebowstąpienie Pana Jezusa i zesłanie Ducha Świętego. Zebranie ludzi w Kościele przez Ducha Świętego – Kościół jako wspólnota, którą Jezus ciągle na nowo mocą Ducha Świętego jednoczy. Kościół jako dom modlitwy. Istota działania Ducha Świętego w Kościele. Przykazania kościelne. Piosenka: „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią”.	Uczeń wie, kiedy piszemy słowo KOŚCIÓŁ małą, a kiedy wielką literą i zna pojęcie <i>Kościola</i> – ludzi zgromadzonych według planu Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa, dzięki Duchowi Świętemu (ćwiczenie 1 i 2). Uczeń wie (wierzy), że Duch Święty działa w Kościele. Uczeń potrafi odróżnić obraz (wicher, ogień) od rzeczywistości działania Ducha Świętego. Uczeń zna przykazania kościelne. Uczeń z innymi śpiewa piosenkę „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią”.	Uczeń opowiada o wydarzeniu zesłania Ducha Świętego i o działaniu Ducha Świętego w Kościele. Uczeń mówi na pamięć przykazania kościelne.	Wypowiedzi ustne na temat: wydarzenia zesłania Ducha Świętego i Jego działania w Kościele; Kościoła jako społeczności wierzących i kościoła–domu Bożego, przykazań kościelnych. Sprawdzenie rysunków. Wspólny śpiew.

VII. Zapraszamy Jezusa do siebie

50. Jesteśmy dziećmi Bożymi - Chrzest	Rzeczywistość sakramentalna chrztu świętego. Owoce chrztu świętego. Rodzice zaprosili Jezusa do mojego życia przez chrzest.	Uczeń wie (wierzy), że rodzice przez chrzest zaprosili Pana Jezusa do jego życia, wie także, że wyznali wtedy wiarę i złożyli przyrzeczenia chrzcielne (ćwiczenie 1).	Uczeń opowiada o obrzędach i znaczeniu chrztu świętego.	Wypowiedzi ustne o obrzędach i znaczeniu chrztu świętego. Sprawdzenie ćwiczeń: rysunku i zdań do uzupełnienia.
---------------------------------------	---	---	---	---

	Przyrzeczenia chrzcielne i wyznanie wiary.	Uczeń kojarzy chrzcielnicę i wie do czego służy (ćwiczenie 2).		
51. Chcemy z Panem Jezusem zwyciężać grzech - Pokuta i pojednanie	Spotkanie Zacheusza z Jezusem: nawrócenie Zacheusza. Owoce nawrócenia Zacheusza. Sakrament pokuty i pojednania jako zaproszenie Jezusa, aby pomagał nam pokonywać słabości i grzechy.	Uczeń na podstawie ilustracji opowiada historię Zacheusza i wie, na czym polegało nawrócenie Zacheusza (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że sakrament pokuty i pojednania to zaproszenie Jezusa do siebie, aby pomagał nam pokonywać słabości.	Uczeń opowiada o nawróceniu Zacheusza.	Wypowiedzi ustne (również w oparciu o ilustracje) dotyczące historii Zacheusza oraz sakramentu pokuty i pojednania. Sprawdzenie ćwiczenia - podpisów pod rysunkami.
52. Powierzamy Panu Jezusowi chorych i cierpiących - Namaszczenie chorych	Spotkanie z Jezusem chorego na trąd – pełne miłości uzdrowienie chorego. Działanie Boga w sakramencie namaszczenia chorych. Warunki i owoce sakramentu namaszczenia chorych. Zaufanie Bogu nawet w cierpieniu (Bóg wie najlepiej, co dla nas dobre).	Uczeń wie (wierzy), że Jezus uzdrawiał chorych i wzmacnia cierpiących sakramencie namaszczenia chorych (ćwiczenie 1). Uczeń kojarzy ilustrację ze s. 222 podręcznika z wydarzeniem uzdrowienia trędowatego. Na podstawie ilustracji ze s. 223 opowiada o sakramencie namaszczenia chorych. Uczeń wraz z innymi modli się o zdrowie dla chorych.	Uczeń opowiada o uzdrowieniu trędowatego i sakramencie namaszczenia chorych. Uczeń modli się swoimi słowami o zdrowie dla chorych.	Wypowiedzi ustne, także w oparciu o ilustracje: uzdrowienie trędowatego i sakrament namaszczenia chorych. Modlitwa spontaniczna o zdrowie dla chorych. Sprawdzenie ćwiczenia: rysunku.
53. Pragniemy być świadkami Pana Jezusa - Bierzmowanie	Włożenie rąk, czyli bierzmowanie wierznych w Samarii. „Obrazy” Ducha Świętego. Działanie Ducha Świętego przez sakrament bierzmowania. Dary Ducha Świętego.	Uczeń wie (wierzy), że w sakramencie bierzmowania przyjmujemy dary Ducha Świętego, aby dojrzałe wyznawać wiarę. Uczeń zna Jego dary i znaki (ćwiczenie 1 i 2).	Uczeń potrafi powiedzieć (przykłady), jak działa Duch Święty i porównać jego działanie do obrazów wichru, ognia, gołębic.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: wypisanych darów Ducha Świętego i wyklejonych kolorowym papierem znaków Trzeciej Osoby Boskiej.
54. Powierzamy Panu Jezusowi naszą rodzinę - Małżeństwo	Jezus czyni cud na weselu w Kanie Galilejskiej. Rzeczywistość sakramentalna związku rodziców. Świętość i nierozzerwalność małżeństwa. Pan Jezus chce, abyśmy byli szczęśliwi w trwałej rodzinie.	Uczeń wie (wierzy), że dwoje ludzi zakładając rodzinę, zaprasza Pana Jezusa w sakramencie małżeństwa do siebie (ćwiczenie 1). Uczeń dostrzega rolę rodziny w przekazywaniu wiary (ćwiczenie 2).	Uczeń opowiada o przyrzeczeniach składanych w sakramencie małżeństwa.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie pisemnej wypowiedzi i rysunku lub wklejonego zdjęcia.
55. Prosimy Pana Jezusa o dobrych kapłanów - Sakrament święceń	Rzeczywistość sakramentalna w sakramencie święceń. Jezus działa przez biskupów i księży: głosi Dobrą Nowinę, ofiaruje siebie za nas, odpuszcza grzechy, pociesza chorych i cierpiących.	Uczeń wie, że księża przyjęli sakrament święceń. Uczeń na podstawie ilustracji (ss. 233 - 234) wymienia niektóre posługi kapłana, które wykonuje on w imieniu Jezusa Chrystusa	Uczeń opowiada o działaniu Jezusa Chrystusa poprzez kapłanów w Kościele oraz o św. Janie Bosko.	Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: pokolorowanego i wyklejonego rysunku oraz uzupełnionych treści postanowień. Wspólny śpiew.

	<p>Życie świętego księdza Jana Bosko w służbie Jezusowi i dzieciom. Modlitwa za kapłanów i o powołania kapłańskie. Piosenka „Barka”.</p>	<p>Uczeń rozróżnia osobę kapłana od Jezusa Chrystusa (opowiadanie, podręcznik metodyczny). Uczeń wie, kim był św. Jan Bosko. Uczeń wie, jak wygląda strój prezbitera i biskupa (ćwiczenie 1). Uczeń postanawia modlić się za księdza biskupa i księży parafialnych (ćwiczenie 2). Uczeń z innymi śpiewa piosenkę „Barka”.</p>		
56. Nasze niedzielne spotkanie z Jezusem Chrystusem - Eucharystia	<p>Msza święta jako akcja, w której bierzemy żywy udział. Części Mszy świętej. Niektóre modlitwy Mszy świętej. Siedem sakramentów świętych jako znaki działania i miłości Jezusa Chrystusa w Kościele (utrwalenie wiadomości).</p>	<p>Uczeń na podstawie ilustracji (ss. 238-241, podręcznik) opowiada, co dzieje się po kolei na Mszy świętej (ćwiczenie 1). Uczeń wie, że Chrystus łączy ludzi w Eucharystii (ćwiczenie 2). Uczeń potrafi wspólnie z innymi odpowiadać na wezwania kapłana i modlić się podczas Mszy świętej. Uczeń zna siedem sakramentów (ćwiczenie 3).</p>	<p>Uczeń potrafi ogólnie wymienić poszczególne części Mszy świętej. Uczeń opowiada o działaniu Jezusa Chrystusa w sakramencie Eucharystii. Uczeń potrafi samodzielnie modlić się słowami niektórych modlitw mszalnych: „Święty, Święty...”, „Baranku Boży...” itp.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Obserwacja uczniów podczas uczestnictwa we Mszy świętej. Sprawdzenie ćwiczeń: wypełnionych zdań i podpisów pod obrazkami.</p>
57. Zamieszkać, Panie Jezu, z nami - Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa	<p>Treść czytań Ewangelii podczas procesji Bożego Ciała: ustanowienie Eucharystii, rozmnożenie chleba przez Jezusa, zaproszenie na ucztę z Jezusem tutaj i u Ciebie oraz prawda, że Jezus jednoczy nas jak winny krzew latorośle. Sens procesji Bożego Ciała. Religijne znaczenie udziału w procesji Bożego Ciała. Pieśni i hymny: „Zróbcie Mu miejsce”, „Ciebie, Boga, wysławiamy”, „Niechaj będzie pochwalony”.</p>	<p>Uczeń wie, za co dziękujemy Bogu w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (ćwiczenie 1). Uczeń potrafi zachować się na procesji. Uczeń na podstawie ilustracji (ss. 245 – 246) opowiada, o czym mówią czytania w czasie procesji Bożego Ciała. Uczeń z innymi śpiewa pieśni i hymny: „Zróbcie Mu miejsce”, „Ciebie, Boga, wysławiamy”, „Niechaj będzie pochwalony”.</p>	<p>Uczeń opowiada o nauce Jezusa zawartej w czytaniach przy kolejnych ołtarzach procesji Bożego Ciała.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Obserwacja uczniów podczas procesji Bożego Ciała. Sprawdzenie ćwiczenia. Wspólny śpiew.</p>
58. Chcemy Cię kochać, Panie Jezu - Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa	<p>Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Objawienie św. Małgorzaty Marii (wiadomości ogólne) – sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca. Powtórzenie: Ofiara miłości - Ostatnia Wieczera, Krzyż, Eucharystia. Pieśń: „Kochajmy Pana”.</p>	<p>Uczeń potrafi wyjaśnić, dlaczego w piątek szczególnie czcimy Serce Jezusa (ćwiczenie 1 i 2). Uczeń wie, na czym polega praktykowanie pierwszych piątków miesiąca. Uczeń wspólnie z innymi śpiewa pieśń „Kochajmy Pana...”.</p>	<p>Uczeń wie, kim była św. Małgorzata Maria.</p>	<p>Wypowiedzi ustne. Sprawdzenie ćwiczeń: uzupełnionych zdań oraz projektu witraża. Wspólny śpiew.</p>

59. Nasze wakacje z Panem Jezusem	Refleksja nad mijającym rokiem szkolnym: wdzięczność za dobro i przedstawienie Bogu trudnych chwil. Zaproszenie Jezusa na nasze wakacje. Miejsca, w których możemy spotkać się z Jezusem podczas wakacji. Znaczenie wierności Panu Jezusowi i uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii także podczas wakacji. Piosenka: „Mam Przyjaciela”.	Uczeń okazuje swoje zaufanie Jezusowi, przedstawiając Mu swoje trudności i sukcesy roku szkolnego (ćwiczenie 1). Uczeń wie (wierzy), że Jezus będzie z nim podczas wakacji i w jaki sposób może w czasie wakacji okazać wierność Panu Jezusowi (ćwiczenie 2). Uczeń śpiewa z innymi piosenkę „Mam Przyjaciela”.	Uczeń potrafi uzasadnić, dlaczego uczestniczymy podczas wakacji w niedzielnej Eucharystii.	Wypowiedzi ustne na temat wierności Jezusowi podczas wakacji; wakacyjnej niedzielnej Eucharystii. Sprawdzenie rysunków i pisemnej wypowiedzi.
-----------------------------------	--	---	--	--